

Son Mektubum

– Öyle_Gerekti · 04 Aralık 2022

Sana karşı olan son yazılarımın müsebbibidir hayal kırıklarım veya hayallerimin tabanını kanatan hüznün kırıklarım.

Pervasız pervaneler gibi hücre kemiklerinden sarsılan dünyanın içinde başı boş kalmış viraneyim ben.

Verdiğim değerlerin karşılıksız bir çek gibi tek kalışına seyirci kalan tribünlerin müzdarip uğultusunda kaybolan zavallıyım aslında..

Hayatın demir yüreklere örsünü vurduğu bir gümbürtüye kulaklarımı sağır etmiş vaziyette şimdilerimin tohumlarını dünün topraklarına ekmiş ve istikbalin yağmurlarıyla ıslatmak isterken neyin peşindeyim bilemedim doğrusu..

Kelimerimin dans edişinin izharına esbab-ı kalemdir kafamdaki düşüncelerim; iftiharına mazhardır dibinden dinamit döşenmiş halet-i ruhyemin.

Ruhumdaki tezatlıkların zıtlıklar ölçüsünde bedenine giydirilmiş ateşten bir kisvenin içinde kavruyan faili meçhul, mefulu meşhur olan bir kimesneyim ben.

Deli rüzgarın akli selim savruluşunun durağanlığından dakikliğine kadar kalbimin vahasında estirdiği bir pişmaniyet kasırgasının dolanbacında efkâr saatlerimi yaşıyorum.

Şizofreni sancılarının şimendiferinde yolların ikiye ayrılışı, nerde başladıysa orda kopsun kayışı.. Sözün özü ve kısası, yüreğim taşıyacak artık bu paslı yarayı..

-Roni Tektaş